

Fővárosi Bíróság
2K. 33780/2007/4.

A Magyar Köztársaság nevében !

A Fővárosi Bíróság az Elektro Computer Zrt. (Baja) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) - alperes ellen verseny ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében az Euronics Kft. (Budapest) beavatkozott, meghozta az alábbi

ÍTÉLETET:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja:

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására, az állam javára fizessen meg 16.500 (tizenhatezer-ötszáz) forint le nem rótt kereseti eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint, az alperesi beavatkozónak 20.000 (húszezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt nap alatt a Fővárosi Ítéltáblához címzett, a Fővárosi Bíróságnál négy példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

INDOKOLÁS

Alperes az alperesi beavatkozó ellen a felperes bejelentése alapján indított versenyfelügyeleti eljárásban 2006. szeptember 29-én hozott VJ-40/2006/20. sz. határozattal megállapította, hogy az alperesi beavatkozó a fogyasztók tisztességtelen befolyásolására alkalmas

magatartást tanúsított, mert a 2005-2006. évi időszakban megnehezítette az ECS6320 típusú hordozható számítógépre adott árengedménye megítélését, a Samsung CW2923065 típusú televíziót a valósnál nagyobb árkedvezménnyel hirdette meg, és a "Tud ennél olcsóbbat?" szlogent alkalmazta. Alperes 3.000.000.- forint bírságot szabott ki alperesi beavatkozóval szemben, más, a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált szempontok vonatkozásban a jogsértés hiányát állapította meg.

Határozatának indokolásában alperes a Vj-49/2005. számú eljárás adataira és a GFK jelentésére utalva rögzítette, hogy a műszaki cikkek forgalmazására nagyobb üzlettelrel rendelkező versenytársak közül az Euronics 12,1 % részesedéssel rendelkezik.

Megállapította, hogy az Euronics az azonos elnevezés alatt működő 136 üzletével az egész ország területén megtalálható. A vállalkozás az alapító Vöröskő Kft, az Elektro-Quality Kft., a Bravotech Kft. és a Műszaki Áruházlánc Kft. vállalkozások üzleteit foglalja magában; az üzletek 70%-a 40.000 lélekszám alatti településen található, így a vidéki kistelepüléseken az egyik vezető pozícióban lévő vállalkozás. Az alperesi beavatkozó árbevételi adatait 2004-ben 154.900.000,-; 2005-ben 176.877.000,- Ft.-ban jelölte meg azzal, hogy az alapító tagok 2004. és 2005. évi közös marketing és reklámköltsége üzleti titok.

Alperes Vj-40/2006/20. sz. határozatát 2007. június 21-én hozott VJ-40/2006/33. sz. határozatával módosította akként, hogy a rendelkező részben az árkedvezmény hirdetésével kapcsolatban megjelölt termékek listáját bővítette a Samsung 25Mo64 televízió, Polar PDT-519 mosógép, Samsung SP 43T projektor, Gornje K177XB, Nokia mobiltelefon, Polar 650 mosógép termékekkel. A bírság mértékét 5.000.000 forintra emelte.

Indokolásában bemutatta a Vöröskő Kft., a Bravotech Kft. és az Elektro Quality Kft. piaci helyzetét, azoknak az alperesi beavatkozóhoz való viszonyát. Felsorolta a nevezett vállalkozásokkal szemben korábban folytatott eljárásokat (Vj-52/2005., Vj-73/2005., Vj-40/2006., Vj-149/2006.). Rögzítette, hogy a Vj-40/2006. sz. eljárást alperes csak az alperesi beavatkozóval mint önálló piaci szereplővel szemben folytatta le, és egyébként nincsen akadálya annak, hogy a Vj-40/2006. sz. eljárásban kifogásolt magatartás miatt a Vöröskő Kft., a Bravotech Kft. és az Elektro Quality Kft. ellen is eljárás induljon.

Felperes kereseti kérelmében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Perköltséget igényelt.

Előadta, hogy a felperesnek közvetlen érdeke fűződik ahhoz, hogy az alperes az érintett piacon versenykorlátozó magatartást kifejtő vállalkozásokat megfelelően feltárt piacelemzést követően elmarasztalja. Előadta, hogy az ügyben felperes bejelentő volt, az érintett piacon a határozattal érintett termékek vonatkozásában kereskedőként vesz részt, az alperesi beavatkozóval azonos piacon tevékenykedik. Az éles piaci versenyben az alperesi beavatkozó közvetlen és kimutatható kárt okozott a felperesnek. Előadta, hogy egyedüli versenytársa az alperesi beavatkozó üzletei, marketing tevékenységük módszere (szórólap) azonos. Összefoglalóan jogi érdekeltiségét abban jelölte meg, hogy az alperes az azonos piacon éles verseny mellett azonos magatartás miatt azonos mércét alkalmazzon.

Előadta, hogy az alperes határozata azért megalapozatlan, mert abban alperes az alperesi beavatkozó piaci részesedését 12,1%-ban jelölte meg, és megállapította, hogy az ország egész területén 136 üzlettel jelenlévő vállalkozás, amelynek fő tevékenysége az alapítók által folytatott háztartási és elektronikus gépek kiskereskedelme, illetve az e tevékenységhez szükséges reklám és marketing. Felperes ezzel szemben előadta, hogy az alperesi beavatkozó kiskereskedelmi tevékenységet egyáltalán nem folytat, azt ténylegesen a Vöröskő Kft: a Bravotech Kft. és az Elektro-Quality Kft. végzi; alperesi beavatkozó csak összehangolja a beszerzési forrásokat és az árakat.

Álláspontja szerint az alperesi beavatkozó kimutatott árbevétele nem fedezheti a reklám költségeit, tehát nyilvánvaló, hogy ezt a tulajdonos, kiskereskedelmi üzlettel rendelkező vállalkozások finanszírozzák; ebből adódóan együttesen kell vizsgálni az érintett vállalkozásokat, vagy egyenként kell a felelősséget megállapítani, de nem hagyható ki abból egyik érintett sem. Az alperes határozata ezt a vizsgálatot mellőzte, csupán egyetlen vállalkozást emelt ki a cégcsoportból. Előadta, hogy a szankció szempontjából irányadó árbevételt 30 és 40 milliárd forint között kellett volna megállapítani; a 3 millió forint bírság nem felel meg az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 78.§ (1) bekezdésének, a bírságnak visszatartó ereje nincsen, a bírságkiszabásra nem megfelelő tényállás mellett került sor. Álláspontja szerint az alperes megsértette a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 3.§ (1) bekezdését és 2.§ (3) bekezdését.

Felperes nem értett egyet alperessel abban, hogy az alperesi beavatkozó önálló vállalkozás, e körben utalt alperes Vj-149/2006. sz. eljárásának megállapításaira. Álláspontja szerint azzal, hogy alperes az előbb említett eljárást megelőzően nem együtt vizsgálta a vállalkozás csoport tevékenységét, felperesnek keresletcsökkenést okozott. Felperes szerint a támadott határozattal a felperes versenytársainak indokolatlan versenyelőnye származik.

Pontosított kereseti kérelmében hangsúlyozta, hogy a pert nem az alacsony bírság miatt indította, hanem a tényállás megalapozatlansága miatt. Hivatkozott a Vj-102/2006. sz. eljárásban hozott határozatra.

A módosított határozat ismeretében kereseti kérelmét fenntartotta, előadta, hogy alperes a Vj-40/2006/33. sz. határozatát nem hozhatta volna meg, mert a Ket. azt nem teszi lehetővé, egyebekben pedig azért is jogszabálysértő a módosító határozat, mert abban alperes anélkül tett megállapításokat a Vöröskő Kft. a Bravotech Kft. és az Elektro-Quality Kft.-re, hogy azokat ügyfélként bevonta volna az eljárásba.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, perköltsége megtérítését kérte.

Álláspontja szerint a felperes, mint versenytárs keresetösségi joga érvényesíthető a jogsértés megállapítása tekintetében, de nem terjedhet ki a bírságkiszabásra, mert utóbbi a hatóság és az eljárás alá vont közötti jogviszony olyan részei, amelyre a felperes legitimációja nem igazolható. Utalt arra, hogy a felperest ért károk elbírálása nem tartozik a Tpv. tárgyi hatálya alá, a keresetösségi jogot pedig mindig konkrétan kell vizsgálni.

Érdemben előadta, hogy a Vj-40/2006. sz. eljárás kizárólag az alperesi beavatkozóval szemben indult, mely önálló piaci szereplő, a 12,1%-os piaci részesedés és a 136 üzlet is a teljes Euronics áruházlánc vonatkozásában került megállapításra. Az áruházlánc a Tpv. 1.§ alapján nem minősül vállalkozásnak, az áruházlánc működését pedig Vj-52/2005. sz. határozatában már bemutatta. Alperes észrevételezte, hogy az eljárás tárgya a fogyasztói döntés tisztességtelen befolyásolása volt, felperes érvelésében ugyanakkor a vállalkozások összefonódása kapott hangsúlyt. A Vj-40/2006/33. sz. határozat az alperes előtt folyó eljárások eredményeit összegezte, és nem az eljárás kiterjesztése történt.

Alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy alperes a tényállást feltárta, a módosító határozatában a tényállást pontosította, de miután az eljárás ügyfele kizárólag az alperesi beavatkozó volt, az árbevétel vonatkozásában megállapításokat is csak vele szemben tehetett. A bírságkiszabás körében utalt alperes mérlegelési jogkörére, arra, hogy a Bravotech Kft. és az alperesi beavatkozó két különböző jogalany; álláspontja szerint a prevenció és a korábbi bírságok kötelező értékelésének szempontját jogszabály nem tartalmazza.

Előadta, hogy az alperesi beavatkozó, a Vöröskő Kft. a Bravotech Kft. és az Elektro-Quality Kft. - az irányítási viszonyokra tekintettel - a Tpvt. szerint nem képez vállalkozáscsoportot. A Vj-149/2006. ügyben alperes sem ilyenként vizsgálta a négy vállalkozást; alperesnek diszkrecionális joga annak eldöntése, hogy mely vállalkozással szemben indít eljárást.

A felperes keresete nem alapos.

A bíróság eljárása a Tpvt. 84.§ és az 1952. évi III. törvény (Pp.) 324.§ (2) bekezdés a) pont rendelkezésein alapult, melynek során a bíróság a felperes keresetőségi jogát - a Legfelsőbb Bíróság 3/2006. közigazgatási jogegységi határozat III. részének megfelelően - a per érdemi részeként megvizsgálta.

A Pp. 327. § (1) bekezdése értelmében közigazgatási per indítására az jogosult:

- a) aki a felülvizsgálendő közigazgatási határozat alapjául szolgáló eljárásban ügyfél volt vagy az ügyfél jogállása illette meg,
- b) akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási határozat közvetlenül érinti, vagy
- c) aki nemzetközi szerződés alapján környezeti információt kér a közigazgatási szervtől, és e kérelmét a közigazgatási szerv figyelmen kívül hagyta, helytelen módon elutasította vagy nem adott kielégítő választ.

Felperes a versenyfelügyeleti eljárásban nem volt ügyfél, figyelemmel a Tpvt. 52.§ fogalommeghatározására, a Pp. 327.§ (1) bekezdés c.) pont relevanciája pedig az ügy tárgya miatt eleve kizárt.

A keresetőségi jogot - figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság álláspontjára is - a per tárgya és a felperes közötti közvetlen kapcsolat alapozza meg. A per tárgya az alperes határozatának

felülvizsgálata. A keresettséghez szükséges közvetlen érdek kell. Alperes jogsértést állapított meg a beavatkozóval szemben.

A keresetőségi jog vizsgálatánál nem a per tárgya (a pertípus) absztrakt módon, hanem annak figyelembe vétele lényeges, hogy a támadott határozat rendelkezése a felperes milyen közvetlen jogát, jogos érdekét sértette. Ennek feltárásához nem nélkülözhető magának a kereseti kérelem érdemi indokainak áttekintése sem.

A bíróság nem vitatta azokat a szempontokat, melyeket a felperes keresetőségi jogát alátámasztandó felsorolt, azokból azonban a per tárgya és a felperes közötti közvetlen kapcsolat nem volt megállapítható az alábbiak miatt.

A felperes nem adta annak magyarázatát, hogy az alperesi döntés hatályának fennmaradásával, illetve a döntés megváltoztatása nélkül őt személy szerint milyen jogsérelem éri. Következésképpen hangsúlyozta, hogy nem fűződik jogi érdeke ahhoz, hogy az alperes milyen összegű bírságot szab ki, egyetlen célja, hogy alperes a tényállást pontosan tárja fel annak érdekében, hogy a versenytársak azonos mércével mérettessenek. Ehhez képest a keresetben nyomatékosan megjelent a bírságkiszabás, a bírságkiszabás alapjául figyelembe vett árbevétel korrigálása iránti igény.

A tényállást a jogalkalmazó nem öncélúan, hanem mindig valaminek az érdekében kell hogy feltárja. A piacfelügyeleti jogkör gyakorló szervek esetében a tényállás feltárása azt a célt szolgálja, hogy megállapíthatók legyenek a törvényes jogkövetkezmények alkalmazhatóságának előfeltételei.

Megalapozatlanságra, a tényállás feltáratlanságára hivatkozni csak konkrét érdekeltég mellett lehet. Egy marasztalt vállalkozás a jogalap és a bírság mellőzése (bírság mérséklése) érdekében nyilvánvalóan hivatkozhat megalapozatlanságra. A jogsértés hiányát megállapító (eljárást megszüntető) döntéssel szemben pedig a jogát érintő versenytárs a jogsértés megállapítása érdekében élhet jogorvoslattal, ám a szankció fajtájáért, illetve a bírság összegéért - mivel az alperes diszkrecionális joga - nem.

Felperes nem azt kifogásolta, hogy egyes jogsértések vonatkozásában alperes nem tett megállapítást. A kereseti kérelem centrumában az alperes piacmeghatározása állt, ezen

keresztül pedig a reklámköltség nem megfelelő feltárása. Tartalmilag a felperes - tényállásbeli tisztázatlanságra hivatkozva - valójában kizárólag a bírságkiszabásnál releváns reklámköltségek emelt figyelembe vétele végett azt sérelmezte, hogy az alperes a beavatkozót tulajdonló vállalkozásokkal szemben nem indított, illetve nem egy eljárásban indított versenyfelügyeleti eljárást. A felperes keresetjogi joga - tekintettel arra, hogy a megjelölt érdeke közvetlenül is és közvetetten is - az alperes kizárólagos döntési kompetenciájába tartozó - szankcionálásra irányult, nem elfogadható.

Felperes kereseti hivatkozása a határozat rendelkező részének kizárólag a bírságra vonatkozó rendelkezésével hozható szinkronba, a keresetjogi jogot egyébként megalapozó jogalapi rendelkezéssel (jogsértés megállapítása az egyes termékekre) kapcsolatban felperes nem nyilatkozott.

Felperesnek a keresetindításhoz kapcsolódó érdeke - amint arra utalt is - az volt, hogy az alperes az alperesi beavatkozó reklámköltségét - a Vöröskő Kft. a Bravotech Kft. és az Elektro-Quality Kft. piaci magatartását is értékelve - magasabb összegben vegye figyelembe, és ezáltal magasabb bírságot szabjon ki. E körülmény nem tekinthető keresetjogi jogot megalapozó jogos érdekeknek akkor sem, ha a felperes versenytárs. Helytálló alperes azon előadása, hogy a keresetjogi jog csak a jogsértő magatartás megállapítására terjed ki, a bírságkiszabásra nem. A felperes által előadottak célja, irányultsága a- a felperes jogi érdekét érintően - a jogalkalmazásban kizárólag a bírságkiszabásnál - 78.§ (3) bek. - lehet jelentős.

Felperesnek azt kellett volna egyértelműen bemutatnia, hogy a támadott közigazgatási határozat rendelkező részben nevesített *egyes* termékekkel kapcsolatosan *megállapításra került* jogsértés hogyan változtatja szükségképpen kedvezően a felperes jogát vagy jogos érdekét *anélkül*, hogy felperesnek egyébként érdekében állna az, hogy alperes a versenytársakkal szembeni magasabb bírságot szabjon ki. Ilyen összefüggést a felperes bemutatni nem tudott, a versenytársi minőség, a forgalmazott termékek azonossága, a marketingmódszerek azonossága, az éles verseny olyan általános érvek, melyek önmagában - figyelemmel a perrel támadott határozat rendelkezéseire - nem igazolják felperes keresetjogi jogát.

Felperesnek az őt ért esetleges kár vonatkozásában a bíróság a keresetőségi jogot nem fogadta el, tekintettel arra, hogy az ilyen érdeksérelem orvoslására polgári bíróság előtt van lehetőség.

Fenti indokok alapján a bíróság a keresetet a felperes keresetőségi jogának hiánya miatt elutasította.

Az 1990. évi XCIII. tv. 62. § (1) bekezdés h. pontja alapján feljegyzett 43. § (3) bekezdése szerinti 16.500 Ft kereseti eljárási illetéket felperes köteles megfizetni az illetékhatóság felhívására, a 6/1986.(VL26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

A pernyertes alperes és alperesi beavatkozó rendelkező rész szerint 30.000 illetve 20.000 forintban megállapított perkölségének megtérítésére a bíróság alperest és beavatkozót kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdés és 83.§ (1) bekezdése alapján. A munkadíj összegének meghatározásakor a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdést alkalmazta.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§ (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2007. december 19.

A Fővárosi Bíróság ítélete 2008. október 1-jén jogerős.